

יד ושם

המשרד לאזרחים ותיקים

"לדורות"

סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל שאלון לרישום קורות ניצולת השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם משפחה: רייזר	שם פרטי: סמי
--------------------	-----------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה

יש לרשום שמות ומקומות באותיות בדפוס (גם בלועזית) במקומות המסומנים

שם משפחה לפני המלחמה או בתקופתה: רייזר	בלועזית Raischer
שם פרטי לפני המלחמה או בתקופתה: סמי	בלועזית Sammy
עיר לידה: בוקרשט	בלועזית Bucharest
שם פרטי של האב: הרשקו	שם פרטי ושם נעורים של האם: סופיה מונבלט
מקום מגורים קבוע לפני המלחמה: צ'יקאן	בלועזית ארץ המגורים: רומניה
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה: (יסודי, תיכון, אוניברסיטה)	מקצוע לפני המלחמה: חבר בארגון או בתנועה:
מקומות מגורים בתקופת המלחמה (ישוב, מחוז, ארץ): צ'וקאן, רומניה	
במידה והיית בגטו, ציין את שמו	
במידה והיית במחנה עבודה או מחנה ריכוז, ציין את שמו	
מקום השחרור: צ'וקאן	תאריך השחרור: 1945
במידה והיית במחנה עקורים, ציין את שמו	לאן עברת/חזרת לאחר השחרור (ציין מקום)?
מקומות/מחנות בדרך לארץ:	שנת עליה: 1950
שם האנייה (אם עלה בדרך הים):	

<p>אנא ספרי/י על קורותיך לפני המלחמה</p> <p>(ציוני דרך: משפחה, סביבה, ילדות ולימודים, עבודה, חברות בארגון):</p> <p>נא לכתוב בגוף ראשון</p>	
<p>נולדתי באוגוסט 1932 בצ'וקאן שברומניה. למדתי בבית הספר היסודי בעיר, שהיה בית ספר מעורב ליהודים ונוצרים. חיינו בשגרה עד לפרוץ האנטישמיות. הנוער ההיטלריסטי לבש מדים, הם היו מכים את כל מי שחשדו שהוא יהודי.</p>	
<p>נא ספרי/י על קורותיך בזמן המלחמה</p> <p>(ציוני דרך: מעצר וגירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים ביודנראט/תנועות נוער/מחתרת/פרטיזנים, השתתפות בבריחה/התנגדות/לחימה, האם אדם/ארגון יהודי/לא יהודי סייע באופן משמעותי להצלתך; בריחה/הגירה בכפייה, פינוי/אוווקואציה למרכז ברית המועצות):</p> <p>עם החרפת היחסים ליהודים, שכננו, שהיה בעל מסעדה, הציע למשפחתי ולי לעבור להתגורר במרתף המסעדה עד שיהיה טוב יותר. אני ומשפחתי עברנו להתגורר במרתף. הוא היה מספק לנו מזון ומים בחצות הלילה. אחי היה חירש אילם, יום אחד הוא מאס בישיבה במרתף והחליט לצאת החוצה. כשיצא נתקל בנאצים שהכו אותו מכות קשות כי חשבו שהוא צוחק מהם. למזלו, יצא שכננו ואמר שהוא בנו וסיפר להם שהוא חירש אילם, כך הם עזבו אותו והוא ניצל. נשארנו במרתף המסעדה למשך שלוש שנים שלמות עד לתום המלחמה.</p>	
<p>אנא ספרי/י על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ</p> <p>(ציוני דרך: השחרור וחזרה הביתה, חיים אחרי המלחמה, בריחה, העפלה/עליה):</p> <p>עם תום המלחמה, שכננו הטוב, שקיבל את חסיד אומות העולם, סידר לי עבודה בחנות נעליים. כשנה מאוחר יותר הצטרפתי לתנועת "הנוער העובד", שם נודע לי שיש בתנועה מדריכים המכינים לעליה לארץ ישראל. מתוך קבוצה של שלושים נערים אפשרו רק לעשרה לעלות ארצה, אני הייתי בניהם. הוא אמר לנו להביא אישור מההורים ולהיפגש למחרת בנמל. הורי אישרו לי לעלות ארצה והבטיחו לעלות אחריי. הגעתי לנמל והעמיסו אותנו על אוניית משא והפלגנו לנמל חיפה.</p>	
<p>נא ספרי/י על חיך בארץ</p> <p>(ציוני דרך: לימודים/תעסוקה, שירות צבאי, פעילות ציבורית או תרבותית, משפחה/דורות המשך וכו'):</p> <p>באוגוסט 1950 הגעתי ארצה לקיבוץ גבעת ברנר, חודשיים מאוחר יותר התגייסתי לצה"ל. שירתתי בחטיבת גבעתי ועם שחרורי התחלתי לעבוד בחברת "אגד". בינואר 1955 נישאתי, יש לנו שלושה ילדים ושמונה נכדים.</p>	<p>ראיון: תשורה רייזר קרית עקרון. יולי 2012</p> <p>עריכה: עדי מלכא</p>